

kettőre utrakeltek.

Félelmetesen szép a víz. A gázgyár tornyai közül az egyik Újszegeden már kacéran fogadja, amint lábait körülölelik a hullámok, de a Somogyitelepi síncs már öt méternyire a víztől. A *járásról sehol sem látni*. Koronák hajladoznak a habok felett. Kis propeller küzködik a folyón két uszályal, egy ladik meg a hullámokkal viv közelharcol a partrajutásért. Somogyitelep nagyon közel van a vízhez...

A Strandfürdő előtt. Emeletes büféjében most a halak csaphatnak dártdót, ideát a Turul csónakházat érte hasonló sors, viszont amíg a többi csónakházak: a Boszorkányszigeten dolgozik a katonaság, az SzTE klubháza egyedül néz szembe a haragvó Tiszával. A telefonpórnák meghajoltak az irtózatosságot eről zuduló víz sulya alatt. Butordarabokat már egyáltalában nem lehet látni. Azt mondják, hogy a Marostoroktól feljebb most a legjövendőmezőbb foglalkozás: *butordarabok*, csak az a baj, hogy nem állandó árt. A Tisza hátán

csak a habok nyargalásznak vadul. A mákor csöndes, lusta folyó most zug, mormol, veszekszik... A közepén tarajos hullámok eszevesztetten üldözik egymást. A parton fontoskodó emberek mérnek. 10 perccenként 0.22. Nem lehet, 1919-ben csak 0.17 volt. Mi lesz, ha 10-ig elér a víz... Döbbenet ül ki az arcokra. Mérnökemberek nyargalásznak. Háromlabu mélységmérőt cipelnek utánuk. Minden percben újabb hírek érkeznek. Éjszakra kulminál, csak még a szolnoki vizet kibírjuk. Vasárnapra mondták, hogy eléri a legnagyobb magasságot, most tessék itt van kedd és még mindig árad.

Es öt helyen a Rudolf térnél leszakadt a burkolat. A Tisza pedig senkire és semmire sem hallgatva, dagad tovább. Tengerré változott. A Római körút körül meg igen csak komolynak néz ki a dolog. Mégis csak több rőse kellene oda és szaporább munka. Néhány sor tégla is elérne még a már eddig rakottak tetejére.

g. a.

Elköltött pénze 5%-át visszatéríti a

DÉLMAGYARORSZÁG

annak az elő, zezőnek, aki lakarékosági szervezeteinek üzleteiben szerzi be szükségleteit.

Ezt a hetet a háztartás művészetének szenteli Szeged

Terítés és főzőversenyek a Tiszában

Szokatlan sürgős-forgás élénkíti már napok óta a Tisza-szálló környékét. Fiatal leányok és asszonyok jönnek-mennek a szálló lépcsőjén le és fel, akik mind a nagyterembe igyekeznek vagy onnan jönnek buzgalomtól kipirosodva. A nagyterem maga is ünnepi díszben ragyog. Ezüsttől és kristálytől duzzadnak a ragyogó damaszttal letérített asztalok, amelyek versenyeznek egymással pompában, csínyben és izlésben. Csak éppen a párolgó ételek hiányoznak.

A Magyar Nők Szent Korona Szövetsége szegedi hálgyei fogtak itt össze a szegedi légszergyárral és néhány szegedi kereskedővel és ezek együttes áldozatkészsége hozta létre ezt a kiállításnak is beillő látványosságot.

A lezajlott terítésverseny annyi leleményességet, ötletet és izlést árult el, hogy az egyszerű polgári háztartás szerény ebédje is ünnepi lakomának látszik. Különösen sok a nézője a 18-as számú ösztönös finomsággal megterített husvét asztalnak és utánzásra számíthat asztalterítő nélküli amerikai asztal, amelyen a tálak, tányérok és poharak alá finom hímzéseket raknak. Ezeket a hímzéseket külön is megcsodálhatjuk Czékus Erzsébet iparművész nő vitrinjében, aki a brüsszeli vétékedi leheletszerű csipkéket készíti. Ő csinálja a kiállításon a legnagyobb forgalmat és kiállított csipkéit dr. Somogyi Szilveszterné, Pongrácz Albertné, begavári Back Bernátné vásárolták, sőt jutott belőlük dr. Glattfelder Gyula megyéspüspöknek is egy kehelytakaró, amivel az uriaszonyok névnapjára lepték meg főpásztorukat. A jónévű iparművész nő vitrinjében helyet foglalnak természetesen a festett és égetett bördíszművek mindenféle változatban.

A porcellánok és üvegcservizek

tulnyomó része az Adler-edénycsarnok szívésségéből ékesíti a versenyző asztalokat. Ennek a jónévű szegedi cégnek az előzékenysége tette lehetővé, hogy minden rendű és rangú háztartás megfelelő asztal-képviselőhöz jusson. Az 5 edényei díszítették azt az asztalt is, amely legművészebb kivitelével nyerte meg a díjat és az 6 hollóházi kódénevei adták meg a legmagyarosabb jelzővel kitüntetett asztal jellegét. Jutott a legtöbb asztalnak egy-egy gyönyörűen színezett Zsolnay-féle porcellán is, amely már régóta büszkesége a magyar iparnak és a pompás magyar üvegkészletekből, amelyek örökre kizárták Magyarországról a cseh üvegyárák versenyét.

Az ezüstöket, evőeszközöket

természetesen Reich Mór és fia Rt. engedte át a kiállításnak, amint hogy máshonnan nem is ke-

rülhettek ki. Oly nagy tömegben van együtt a csillogó ezüst, hogy fényével szinte elhomályosította a terem hatalmas csillárait. Három nagy asztalon művészi kivitelű ezüst tálak, teás és kávék szervizek sorakoznak szépségben egymást felülmúlva. A sok kézíveretű ezüst minden darabja a magyar iparművészet egy-egy beszédes bizonyítéka. Ugyancsak magyar gyártmányúak a Reich-cég remek porcellánjai, a Jólismert és világszerző becsült Herendi gyár márkás termékei. Általában, amjt a magyar ipar evőeszközökben produkál, egészen a Mária Terézia-korabeli szervizekig, az itt minden megtalálható. A kiállított tárgyak művészi kivitelén kívül a tárgyakon feltüntetett olcsó árak okoztak még meglepetést.

A terem egy elkülönített része a konyhaművészet fejlődésének céljait szolgálja. A Légszergyár sorakoztatja itt fel a magyar gyártmányu „GLOBUS” gáztűzhelyeket, amelyek ma már tökéletesebbek a külföldi gyártmányoknál. Ezeket a tűzhelyeket gyári áron bocsátja a gázgyár a közönség rendelkezésére, mert nem nyereszkesedés a célja, hanem, hogy a gáztűzés megkedveltetésével a gáztűgyasztást gyarapítsa. Ezt a célt szolgálják a különféle főzőversenyek is, amelyekben leány, asszonyé s úri kategóriák főzőkanállal vívnak harcot az első-ségért. A főzőverseny ugyanis beigazolta, hogy már

20 fillérsnyi gáztűgyasztással el lehet készíteni egy kis család ebédjét,

amely gombalevesből, vegyes filéből vegyes körtéssel és mogoró tortából áll.

A főzőverseny legnagyobb sikerét mégis csak Ribizsár Gyula mérszárosmester könyvelheti el, aki egy kiló marhahusból 28 fillérsnyi gáztűgyasztással olyan gulyást főzött, hogy még az ujukat is megnyalták utána, akik elfogyasztották. Ennek a sikernek pedig az a titka, hogy

Ribizsár Gyula Szent György-utca 1. szám alatti mérszározkéből

maga szállította a gulyához való finom hízott marhahus, amilyennel vevőit is állandóan ellátja.

Kedden délután a Tisza termében az asztalterítés és főzési verseny keretében Kiss Károly tanfelügyelő tartott előadást a magyar asszony filozófiájáról. Délután 6 órakor főzési verseny volt olyan hölgyek részére, akik gázon még soha sem főztek. A versenyzőknek az alábbi menüt kellett elkészíteni: raguleves, sonkás felfújt, rostos sült csirke, sült burgonya körtéssel, csőrege. Első lett Kovács Zoltánné, második Mayer Dezsőné, harmadik Hegedűs Bella. Az izletességet és minden körülményt egybevetve első lett Mayer De-

zsőné, második Hegedűs Bella, harmadik Kovács Zoltánné. A keddi sorsoláson a 240. számú belépőjegy nyert. Szerdán délután 6 órakor a modern konyha címmel előadást tart György Vilmos gépészmérnök.

Gyermekekölésért háromhónapi fogház

(A Délmagyarország munkatársától.) Néhány héttel ezelőtt a rendőrség borzalmas csecsemőgyilkosságot fedezett fel Somogyi-telepen. Rácz Iónának gyermeke született. A fiatal anya eihattározta, hogy gyermekét elteszi láb alól. Tervét azonnal valóra váltotta, a csecsemőre nehéz dunnát borított és addig tartotta szét, amíg a gyermek ki nem szenvedett.

Rácz Iónát kedden vonta felelősségre gyermekölés miatt a szegedi törvényszék Gömörj-tanácsa. Rácz Ióna bevallotta tettét. Előadta, hogy miképpen ölte meg gyermekét és azzal védekezett, hogy szegényetől és a nyomortól való félelmében követte el tettét. Az orvosszakértők véleményükben megállapították, hogy Rácz Ióna gyermeke teljesen fejlett, egészséges volt és halála úgy következett be, hogy elzárták a légzőnyílását a levegő elől.

A bíróság Rácz Iónát gyermekölés vétsége miatt háromhónapi fogházra ítélte. Az ítélet jogerős.

Az olvasó rovata

Tekintetes Szerkesztő ur! Egyik helyi hitfekezeti újság legújabb számában megdöbbentő hírt olvastam. S mivel ez szerintem közérdekű ügy, úgy gondolom, a *Délmagyarország* nagyobb nyilvánossága elé kell azt bocsátani. Nevezett lapban a szegedi evangélikus egyház lelkésze arról ad felvilágosítást egy hozzá intézett kérdésre, hogy azért nem kísérik ki a temetőbe azokat az evangélikus halottakat, akiket a róm. katolikus temetőbe temetnek el, mert nem engedik be oda a protestáns lelkészt. Tekintetes Szerkesztő ur, én azt hiszem, itt valami tévedés forog fenn. Vagy a lelkész ur téved, amikor azt gondolja, hogy nem engedik be a temetőbe, vagy az a közeg téved, aki a temető területéről kijeltilti a protestáns lelkészeket. Mert tudtommal Szegeden nincsen római katolikus temető, mint ahogy nincsen protestáns temető, hanem csupán községi temető van. Erről különben éppen nemrégben oktatta ki a belügyminiszter a városi urakat. Különösnek tartom, hogy a halott protestánsokat beengedik a községi temető katolikus részébe, de az élő lelkészeket nem. Ezt talán a manapság olyan sokat hangoztatott keresztény felebaráti szeretet nevében teszik? A keresztény kurzus tizenketedik évében így értelmezik a felekezetek közötti békét és a keresztény türelmet? Ennyire jutottunk már II. József császár 1788. évi törvénye óta? Ad majorom Dei gloriam... Aldrda.

Holnapután huzás!

Ha akar nyerni, azonnal vegyen

Osztálysorsjegyet

Pető Ernő

főárusítónál

Szeged, Széchenyi tér 3

Holnapután huzás!